

۹ پناهجو اخراجی چشم امید به من و شما دوخته اند

سپهر و مجید آزاد شدند

قبیل رفتار غیر قانونی بانک تی دی در بستن حسابهای بعضی از ایرانیان کرده، عدم توجه جامعه ما به مبارزات اجتماعی و سیاسی در رابطه با مسائل مربوط به کانادا می باشد.

اکثر ما آنچنان توجه و مبارزات خود را متمرکز به ایران نموده ایم، که جامعه ای که اکنون در آن زندگی میکنیم و محل دائم اقامت فرزندانمان میباشد از یاد برده ایم. چه بسا عده ای از ما این کشور را بهشت پنداشته و آنرا همانطور که هست کامل دانسته و پذیرفته اند. یا اینکه ما هنوز خود را بیگانه دانسته و به خود اجازه نمی دهیم که در امور کانادا که یکی از شهروندان آن میباشیم دخالت کرده، و واقعیت ها را آنطور که هستند ببینیم. اعتراف کنیم که این همان کاندائی نیست که چند دهه گذشته در جهان سمبل حقوق بشر بوده و از این روهر روز بد تر و بد تر میشود.

بیانید با حمایت از این پناهجویان وظیفه خود را نسبت به آنان ادا نماییم. یا حداقل آنرا بهانه ای قرار دهیم که اولاً جامعه خود را متحد تر ساخته، و در ثانی علیه تبعیض، بی عدالتی و دفاع از حقوق بشر فعالیت نمائیم. بیانید در این ایام نوروز، روز نوئی را برای خود و این پناهجویان بوجود بیاوریم، و تا جایی که امکانش برای ما میباشد با اخراج این پناهجویان مخالفت کنیم. آن آزادی را که برای تمام ایرانیان آرزو میکنیم، حد اقل به این چند تن هدیه نمائیم. به هم وطنان در بند رژیم این پیام را داده باشیم، که ما نیز ساکت ننشسته و در هر کجا که هستیم علیه بی عدالتی به پا بر میخیزیم.

از این رو جمعی در روز شنبه 23 مارچ، بین ساعات 4 الی 6 بعد از ظهر در میدان لستمن تدارک دیده ایم. تا با برپا کردن سفره هفت سین و آوردن مقداری نقل و آجیل و شیرینی، به یاد بیتا و پیام که در زندان اسیرند، و در حمایت از دیگر پناهجویان ساعتی را در کنار هم بگذرانیم. با این امید که اداره مهاجرت و جناب وزیر، در این ایام نوروزی به دردی که ایشان همچو عیدی به جامعه ما داده است آشنا شده، و در سالی که می آید تغییری در رویه خود داده و کلیه اخراج ها به ایران را قطع نماید.

مهدی شمس از فعالان www.NDTI.ca

نکرد. انگاری که هنوز نه فقط برای اداره مهاجرت بلکه برای بسیاری از ما، شک و تردیدی وجود دارد و یا اینکه از یاد برده ایم، که زندگی برای یک زن در ایران به مثال زندگی در جهنم است.

خوشبختانه آزاد شدن سپهر و مجید از زندان، خبر های خوبی هستند که در این ایام خاص میتوانند تا اندازه ای دلهای ما را خوشنود و و این امید را به ما بدهند، که شاید بتوانیم با حمایت خود، بقیه پناهجویان را نیز کمک کنیم. با اینکه

ما هم امروز وارد این خاک میشدیم، با همان مشکلاتی مواجه می گشتیم که این 9 پناهجو با آن درگیر میباشند.

پیام، پناهجویی که چند هفته پیش وارد فرودگاه تورنتو میشود، بطور مستقیم به زندانی منتقل می گردد که سپهر برای مدت سه ماه در آن اسیر بود.

خوشبختانه توانست از طریق سپهر با ما تماس حاصل کند، و پانته آ جعفری همان وکیلی که از پرونده سپهر دفاع

بهار از راه میرسد. ایام فرخنده نوروز است. بازار های نوروزی، تبریک های سال نو حضوری یا از طریق تلفن، ایمیل و یا در نشریات و یا خنده های بهاری بر لبها، همگی نشان از آنند که سنت فرهنگی و قدیمی نوروز، بار دگر ما را به هم نزدیکتر کرده، و به یادمان می آورد که دارای یک هویت و از یک آب و خاک هستیم. با اینکه سالها و فرسنگها از وطن دور می باشیم، سعی کرده ایم که این آیین کهن را حفظ کرده و آنرا به فرزندانمان منتقل کنیم.

متأسفانه، 9 پناهجویی که در حال اخراج شدن از کانادا میباشند، به جای این شور و حال، با دلهره و اضطراب و ترس از بازگشت به ایران در گیر می باشند.

اخراج آنان با همزمان شدن این ایام درد آنان را دوچندان کرده است. آنها که در این دیار دور تعداد افراد خانواده و دوستان و آشنایانشان بسیار معدود میباشد، در این نابسامانی چشم امیدشان را فقط به ما هموطنان انسان دوست دوخته اند، تا با حمایتمان در سرنوشت تلخ آنان تغییری بوجود آوریم.

اکثر ما روزی در همین شرایط بوده ایم که ممکن است مدت طولانی اقامتمان در کانادا آنرا از خاطرمาน برده باشد. بسیاری از ما همچو این پناهجویان، با چند چمدان لباس و اثاث، هزاران درد و کلی امید به هر نحوی که برایمان امکان داشت خود را به سرزمین آزادی، دموکراسی و حقوق بشر رساندیم. ولی میان آ نروز و امروز فرق بسیاری وجود دارد. تغییرات زیادی در جهان و در این سرزمین اتفاق افتاده است. نیاز های کانادا تغییر کرده و ارزش های انسانی و حقوق بشری خود را از دست داده و هر روز از آن آرمان ها دور تر میشود. میتوان گفت که آنروز ها، هر که پایش به این خاک میرسید با آغوش باز پذیرفته میشد. گزینه ها تغییر کرده اند. منافع سیاسی و اقتصادی اولویت بیشتری پیدا کرده اند. با آنکه کانادا مهاجرین بیشتری را می پذیرد، به پذیرش پناهجو کمتر رغبت نشان میدهد. شاید اگر

تجمع عمومی

Mel Lastman Square 5100 Yonge St.

Saturday March 23 4:00 pm - 6:00pm

مینماید دفاع از پرونده او را نیز بعهده بگیرد.

چند روزی بیش نیست که از روز زن میگذرد. در همه جا سخن از تقدیر مقام او و حقوق از دست رفته اش در میان است. با اینکه نشریات ما مملو از مقالات مربوط به این موضوع بوده، متأسفانه بیتا که از اوائل ماه مارچ در اقامتگاه پناهجویان در بند است، و یا مولود و فرزندش که در دلهره روز را به شب میرسانند، تا که در تاریخ 25 مارچ به اداره مهاجرت در 6900 خیابان ایرپرت، محل سرنوشت ساز، رفته و حکم اخراج خود را دریافت کنند، و یا نسرین که از طریق ضمانت آزاد است، و یا محبوبه که بلیط بر گشتش را هم به او داده اند، کسی یاد

تکلیف مجید و سپهر هنوز به طور قطعی مشخص نشده است، ولی به جای تنها بودن در زندان، ایام نوروز را در جمع خانواده گذراندن، می تواند تا اندازه ای از نظر روحی آنها را تقویت کند. از خبر های خوش و دلگرم کننده دیگر آنست که می بینیم، افرادی در جامعه ما وجود دارند که بدون آنکه این پناهجویان را از قبل بشناسند، حاضرند پا در میان گذاشته و با ضمانت خود آنان را از بند برهانند. برای ما که بیش از یکسال است فعالانه در این راه قدم بر میداریم، و می بینیم که چگونه هر روز بر حمایت کل جامعه ما افزوده میشود، جای هیچ شک و تردیدی نیست که بزودی شاهد دگرگونی قابل توجه ای خواهیم بود.

یکی از دلایل عمده ای که جامعه ما را قربانی این مشکل، و یا مشکلات دیگر از